

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Tradiční versus moderní výchova dětí ke stáří a její dopady na společnost

Autor práce: Iveta Dobalová

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Karel Šimr, Ph.D.

Datum: 27.4. 2021

Práce usiluje o teoretické popsání, srovnání a výzkumné prozkoumání tradiční a moderní podoby výchovy dětí, přičemž tradiční výchova je spojena s vícegeneračním soužitím a pevnějším výchovným stylem (jmenuje autorka zjevně strany), moderní výchova s nuklearizací rodiny a liberálním přístupem.

V obecné části práce se autorka věnuje významu rodiny jako základní společenské jednotky, mezigenerační solidaritou a konfliktem, problematikou vícegeneračního soužití, úctou ke stáří a z druhé strany vlivem prarodičů na mladou generaci. V tomto kontextu se zabývá významem napětí mezi právem na autonomii a participací na životě druhých, proměnám rodiny nebo významu mezigeneračního učení a uchovávání paměti. Souhrnně lze říci, že myšlenky zde často cirkulují a opakují se v různých obměnách v jednotlivých kapitolách. Text působí často poněkud moralizujícím a normativním dojmem, občas se v něm objevují předsudky a zobecňující soudy. Více by se slušelo jmenovitě odkazovat na jednotlivé autory a diskutovat jednotlivé pohledy s vlastní reflexí problematiky. Ne vždy dostatečně jsou uváděny odkazy (např. chybí u citace na s. 14, neúplně uveden internetový odkaz na s. 11). Práce má místy spíše esejistický, úvahový ráz, spíše než odborný.

Výzkumná část práce usiluje o zjištění, jak dospělí rodiče a prarodiče-senioři vnímají vztah tradiční a moderní rodiny. Jsou zde stanoveny čtyři hypotézy, které se na základě dotazníkových šetření a jejich zhodnocení potvrzují. Jde o skutečnost, že se chování dětí k seniorům změnilo k horšímu a tento fakt je dáván do souvislosti s volnějším výchovou. Autorka označuje vědomí povinnosti postarat se o své rodiče ve stáří (v protikladu k modernímu uplatnění principu delegace starosti o seniory primárně na stát) jako zásadní hodnotu, která odlišuje tradiční podobu rodiny od moderní. V reflexi výsledků výzkumu si všímá konfliktu mezi tím, že většina respondentů vnímá, že vztah dětí k seniorům se zhoršil, a tím, že všichni rodiče uvádí, že na úctu ke stáří kladou ve výchově důraz. Domnívám se ovšem, že je zde přeceněn význam výchovy: postoje dospívajících utváří i jiné společenské fenomény než jen individualizovaná rodičovská výchova.

Celkově je práce dobře zpracována, s dostatečným množstvím odborné literatury a minimem chyb.

Práci doporučuji k obhajobě.